

ΕΤΟΣ 59ον

20 Νοεμβρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3051)

Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΣΕ ΑΓΑΠΗ ΘΕΟΣ

Στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα τονίζεται ο πλούτος της αγάπης του Θεού, της αγάπης που γεννιέται από την παντελήμονα καρδιά του Θεού· του Θεού ο οποίος «πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς», τοὺς νεκρωμένους λόγῳ τῶν πολλῶν μας ἀμαρτημάτων καὶ αὐτοεξορισμένους ἀπὸ τὸν κῆπο τῆς ἀγάπης του, μᾶς παρέδωσε καὶ πάλι τὴ ζωὴ μέσω τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀποτέλεσμα δηλαδή τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα πρὸς τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπο ἡ προσφορά τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ του γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. «Τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε ἔδωσε τὸν μονογενῆ του Υἱὸ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος», διαβάζουμε στὸ ἱερό Εὐαγγέλιο. Θυσία ἐξιλεωτικὴ λοιπὸν ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ, θυσία ἡ ὁποία δὲν ἐπιβλήθηκε, ἀλλᾶ ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἀπειρῆς καὶ παντέλειας πατρικῆς ἀγάπης. Καὶ ἔτσι ἀπὸ τὸ Σταυρὸ καὶ τὴ συνακόλουθη Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γεννήθηκε, ἀνέβηκε ἡ λύτρωση καὶ ἡ σωτηρία. Αὐτὰ δὲν τὰ ἐξασφάλισε τὸ ἄδικο τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ πάνω στὸ Σταυρὸ, ὥστε διὰ τῆς ἀδικίας νὰ ἐξαγοραστεῖ τὸ παράπτωμα τοῦ πρωτοπλάστου· αὐτὰ τὰ ἐξασφάλισε καὶ τὰ παρέχει δωρεάν ἡ θυσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ τέλειου Θεοῦ καὶ τέλειου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος προσήλθε ἐκουσίως καὶ οικειοθελῶς πρὸς αὐτή. Στὸ διάβα τῆς ἀνθρώπινῆς ἱστορίας πολλοὶ ἀθῶοι πολεμήθηκαν, ἀδικήθηκαν, χλευάστηκαν, βασανίστηκαν, καταδικάστηκαν σὲ ἄδικο καὶ μαρτυρικὸ θάνατο. Μόνος ὅμως ὁ Χριστὸς μέ τὴ θυσία του ἔσκισε τὸ χειρόγραφο τῶν ἀμαρτιῶν μας προσφέροντας τὸ αἷμα του «λύτρον ἀντὶ πολλῶν», δηλ. πρόσφερε τὴ ζωὴ του λύτρο γιὰ ὅλους.

Ἡ προσφορά τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ

Τὰ πάντα λοιπὸν προσέφερε στὴν πεσμένη ἀνθρώπινη φύση ὁ Θεὸς Πατέρας διὰ τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀνάβαση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφ. β' 4-10)

Ἡ σωτηρία μας εἶναι δῶρο Θεοῦ

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

τέρα συνεχίζει τὴ δόξα τῆς σεσωσμένης πλῆθον ἀνθρώπινος φύσεως, καθὼς δεικνύει καὶ τὴ δική της συνανάβαση. Τὰ πάντα χορηγεῖ λοιπὸν ἡ παντοδύναμη χάρις τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ζώντας στὴν περίοδο τῆς χάριτος, τῆς Καινῆς Διαθήκης δηλαδή, μπορεῖ νὰ περπατᾷ ὄχι στὸ δρόμο πού ὁ ἴδιος ἐπιθυμεῖ, ἀλλὰ σὲ ἐκεῖνον πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός· ὁ Χριστός εἶναι ὁ δρόμος γιὰ αὐτοὺς πού τὸν ἀγαποῦν καὶ τηροῦν τὸ θέλημά του. Ὁ Χριστός εἶναι ἀγάπη κατὰ τὸ λόγον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ ὁ λόγος του εἶναι ἀγάπη, καὶ τὸ θέλημά του εἶναι ἀγάπη. Ὁ ἄνθρωπος σὲ αὐτὴ τὴν προοπτικὴ, σὲ αὐτὸ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον ἔχει πηλασεῖ καὶ τοῦ ἔχει παραδοθεῖ ἡ ἐργασία τοῦ «καθ' ὁμοίωσιν».

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἀνθρώπου στὴ σωτηρία

«Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν». Μὲ τὴ φράση αὐτὴ κατακλείεται καὶ ἐπισφραγίζεται ἡ σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπή. Βλέπουμε ὅτι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος τίποτε φυσικὰ κακὸ δέν δημιούργησε, μᾶς ἐπλάσε ὥστε νὰ ζοῦμε κοντὰ του τὴ φυσικὴ ζωὴ, τὴ ζωὴ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔργων, τὴ ζωὴ τῶν ἔργων τῆς ἀγάπης, καὶ ἔτσι νὰ ζοῦμε καὶ νὰ πορευόμαστε πρὸς τὸ Πάσχα τοῦ θανάτου μας, τὸ πέρασμα δηλαδή στὴν ὄντως ζωὴ καὶ ἀθανασία. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀπὸ μόνη θὰ μπορούσε βεβαίως νὰ μᾶς σώσει· δέν ἐνεργεῖ ὅμως ἔτσι ὁ Θεός, διότι μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ καταργοῦσε τὸ θεόδοτο δῶρο τοῦ αὐτεξουσίου, τῆς ἐκούσιας δηλαδή συμμετοχῆς τοῦ ἀνθρώπου στὴ σωτηρία ἢ τὴν ἀπώληιά του, τῆς ἐν ἐλευθερίᾳ ἐπιλογῆς του ἀνάμεσα στὸν Θεὸ καὶ τὸ διάβολο.

Πίστη λοιπὸν καὶ ἔργα ἀγάπης· ὄχι ὑποχρεωτικὰ ἀπορρέοντα ἀπὸ ἓνα «καθωσπρέπει» χριστιανισμό καὶ μιὰ ὠφελιμιστικὴ προοπτικὴ, πού διαβρώνουν καὶ ἀπεκδύουν τίς πράξεις μας ἀπὸ κάθε ἔννοια ἀγάπης, ἀλλὰ πίστη καὶ ἔργα ἀγάπης πού εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ προέκταση τῶν φυσικῶν του λει-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός, ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος εἰς εὐσπλαγχνίαν ἕνεκα τῆς πολλῆς ἀγάπης μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἀγάπησε, ἂν καὶ ἤμαστε νεκροὶ ἕνεκα τῶν παραπτωμάτων, μᾶς ἐζωοποίησε μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν, –διὰ χάριτος εἴσθε σωσμένοι–, καὶ μᾶς ἀνέστησε μαζὶ καὶ μᾶς ἐκάθισε μαζὶ εἰς τὰ ἐπουράνια ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ νὰ δεῖξη εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας τὸν ὑπερβολικὸν πλοῦτον τῆς χάριτός του εἰς καλωσύνην πού ἔδειξε σ’ ἐμᾶς διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Διότι διὰ τῆς χάριτος εἴσθε σωσμένοι διὰ τῆς πίστεως καὶ αὐτὸ δὲν προέρχεται ἀπὸ σᾶς, ἀλλὰ εἶναι τοῦ Θεοῦ δῶρον, ὄχι ἀπὸ ἔργα, διὰ νὰ μὴ μπορῆ κανεὶς νὰ καυχηθῆ. Διότι εἴμεθα δικό του ἔργον, δημιουργηθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δι’ ἔργα ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς προετοίμασε, διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὸν τρόπον τῆς ζωῆς μας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τουργιών, ἐάν αὐτὸ εἶναι δυνατόν. Ἔτσι τὰ σκεπάζει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ κάνει νὰ βλαστάνουν καὶ νὰ καρποφοροῦν. Αὐτὰ τὰ φυτὰ τῆς ἀγάπης ἔχουν ρίζες στὴ γῆ ἀλλὰ φτάνουν, ὅσο μικρά κι ἂν εἶναι, μέχρι τὸν οὐρανό.

Τὰ πάντα λοιπὸν μᾶς ἔχει παραδώσει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· τὸν Χριστὸ διὰ τῆς Ἐκκλησίας παρόντα «μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» καὶ ἐπιπλέον τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐπιλογῆς νὰ ζήσουμε ἀληθινὰ μαζὶ του ἢ νὰ καθοῦμε στὴν ἡδονὴ τῆς κοσμικῆςπραγματικότητας.

Ἀρχιμ. Α. Α.

Κυκλοφορεῖται ἡ ἐπιμελημένη ἔκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝῆ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἐπιλογὴ ὕμνων πρὸς καθημερινή προσευχή

(σχημα 11x18, σελ. 244)

Ἡ παρούσα ἔκδοσις περιέχει ὕμνους ἀπὸ τίς Ἀκολουθίες τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθροῦ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν πρὸ τῶν Χριστουγέννων (15 Νοεμβρίου – 24 Δεκεμβρίου), ὡς καὶ σύντομα συναξάρια τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας.

Τὸ περιεχόμενό του καὶ τὸ μικρὸ σχῆμα τὸ καθιστοῦν χρήσιμο σὲ κάθε πιστὸ γιὰ καθημερινή προσευχὴ καὶ προετοιμασίαν κατάλληλην γιὰ τὰ Χριστούγεννα.

20 Νοεμβρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ

Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου († 816) ὁσίου,

Πρόκλου Κων/πόλεως († 447).

Ἔχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἡ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ

Γεωργίου Εὐαγ. Παπατζανάκη, Δρ. Θ.

(σχήμα 8x11 ἑκατ., σελ. 96)

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στίς Ποιμαντικές ἐπιστολές του προβάλλει τήν ἔννοια τῆς διακονίας ὡς δυνατότητα ἀληθοῦς σχέσεως τῶν ἀνθρώπων στήν προοπτική τοῦ γεγονότος τῆς σωτηρίας καί τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ λησμονημένη σύσταση τοῦ Ἀποστόλου γιά οὐσιαστικό διακονικό ἐνδιαφέρον πρὸς τόν ἄνθρωπο ὡς ἔμπρακτι μαρτυρία ἀγάπης, φαίνεται σήμερα περισσότερο ἀπό ποτέ ἄλλοτε ὡς ἀπαραίτητη. Ἡ διακονία στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ συνιστᾷ τό δρόμο τῆς σωτηρίας· μετουσιώνει τήν πίστη σέ ἀδελφική συμπαράσταση καί αὐταπάρνηση· ἐλκύει τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Πρὸς τήν κατεύθυνση αὐτή ἀποβλέπει ἡ παρούσα ἔκδοση τοῦ σύντομου αὐτοῦ μελετήματος. Ἰκνηλατεῖται μέ διεισδυτικότητα καί ἐρμηνεύεται ὑπό τήν παύλεια προοπτική ἡ ἔννοια τῆς διακονίας.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Κάθε μέρα νέα μέρα**», στίς 08:10

2) «**Ρήματα καί φθόγγοι**» στίς 10:30

3) «**Ἡ Ἐκκλησία πού παροικεῖ**» στίς 12:00

4) «**Ραδιοφωνική βιβλιοθήκη τοῦ 89,5**» στίς 23:00 καί

5) «**Γιά τή Γλῶσσα**» (κάθε Παρασκευή, μέ τόν καθηγ. Γεώργιο Πταμπινιώτη καί τούς συνεργάτες του) στίς 21:30.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr